

הפועל הצעיר

כלי מבטאה של מפלגת הפועלים העברים בארץ ישראל "הפועל הצעיר".

18 December, 1919.

יפו, כ"ו כסלו, תר"פ.

ל ש ת ו פ ה פ ע ו ל ה .

וצריך להורות כי עצם העבודה אולי לא סבלה ממצב זה. המקסימום של התאמצות הוצאה השנה בסדור העבודה והעובדים; בפגישת העולים החדשים וסדורם, באיניציאטיבה ובתביעת העבודה מאת מוסדות הציוניות בארץ, מי יודע אם. מתוך איזה מצב אחר היתה נמצאת יותר אנרגיה לכך ואם העניינים היו מסתדרים יותר טוב. אולם, כל הרעה שהיתה ושישנה עד היום, כל הלקויים והפגומות שעושים את המצב לבלתי אפשרי יותר, מתגלים בעיקר מהזין לגבולי העבודה, מתגלים ביהוסים שהתהוו, באטמוספירה הרת הרעל ושנאת החנם, שאין לה מקור יניקה אחר מאשר איזה זעף בגלל קפריז בלתי מוצלח ובגלל איזו אילוויה שנכזבה.

בינינו, בין הפועל הצעיר, ובין פועלי ציון בארץ-ישראל, ישנם נגודים פרינציפאליים בתפיסת התפקיד הלאומי והחברתי שעל העובד העברי למלאות בארץ ובכונן הדרך לעליה הצעירה מן הגולה. הנגודים האלה מתגלים לפעמים בהופעה זו או אחרת גם על שדה העבודה-הממשית. אולם ישנו, בלי ספק, בשדה זה הרבה נקודות משותפות שבהן אין חלוקי דעות ואין נגודים פרינציפאליים — ובנקודות האלה אפשרי הוא שתתקיימה הפעולה. אנחנו מוכנים בכל רגע לכל צורה של עבודה משותפת, אם רק יגשו אליה בכונה ישראל, בלי ספקולציה מפלגתית וכלי רצון לשטש את מי שהוא, למעט את דמותו ואת יכולת השפעתו עלי איזה קומבינציות של רוב ומיעוט. מפלגה היה ופועלת איננה טפת חלב בקדרה של בשר אשר אפשר לבטלה ברוב או בששים — ובריה, כל שיש בה רוח חיים, אפילו באלף לא כמל.

אנחנו מאמינים כי יש צורך באחד הפעולה של שתי המפלגות במקום שהוא אפשרי, כי יש הכרה ביצירת שטח ניטרלי שבו ימצאו להם האינטרסים ההיוניים של העובדים את ההגנה המשותפת, אנחנו מאמינים כי ישנה גם היכלת לכך בצורה זו או אחרת — אם לא בצורה שלמה מיד, הרי בכל אופן אפשרי הדבר בצורה חלקית, אישר תשמש התחלה והכשרה להטבת היחסים וליצירת האמון בשביל עבודה משותפת יותר רחבה. ובאותו הרגע שבעלי "אחדות העבודה" יחדלו להכריז על מפלגתם כבא-היבכה היהודיה של פועלי א"י ויחדלו לדבר בשם הפועלים, בה"א הדיעוה, יעשה הצעד הראשון ליצירת הבסיס לעבודה משותפת. מוצדנו אנו, הננו מוכנים לכך בכל רגע.

י. סוקר.

להלן, בגליון זה, נדפס קול קורא "לפועלי ארץ ישראל" שבו תובע הח' טרוטפלדור סדור בלתי מפלגתי או בין-מפלגתי על שדה העבודה הממשית של צבור העובדים בארץ. מבלי להתעכב על פרטי התכנית המוצעת שבודאי יש בה מקום לקוריקטורים, לברור ולהגדרה יותר מסוימת, הרי בעצם אין זו אלא הרעיון החדש של צירי, הפועל-הצעיר" בוועידת האחדות שהיתה בפ"ת, באדר (דעיט "ע" הפועל הצעיר" גליון, ה-1 תרע"ט), או יותר נכון, ההחלטה שנתקבלה בוועידת "הפועל-הצעיר" בחנוכה של השנה שעברה ביחס לאחדות הפעולה בין הסתדרות הפועלים בארץ.

אנחנו נהיה הראשונים שנושית את ירינו לעבודה משותפת; עשינו זאת לפני ועידת האחדות, עשינו זאת בוועידת האחדות עצמה ואחריה; אולם, בכל פעם שהיינו מושיטים את היד, היה מי שרצה לבלוע אותה אתנו יחד-ולזה לא הסכמנו ולא נסכים גם להבא.

קריאת האחדות שבקול-הקורא הזה, אף כי היא יוצאת במעט מאיש מן החוץ, אשר לא חי אתנו פה את עשרת חדשי הפרוד והרפתקאותיהם, קריאה זו עומדת בכל זאת על הנקודה הכונה של המצב. אחדות-העבודה בתור שכזו, באותה הכונה שהאמינו להכניס בה מחוללה, איננה במציאות בארץ-ישראל. קיימות גם עכשיו שתי המפלגות שהיו קיימות לפני כך — פועלי ציון בשנוי השם, והפועל-הצעיר" בלי שנוי השם, ושתיהן ממשיכות את העבודה בארץ.

מאחרי ועידת-האחדות, מאחרי אותו המאורע הפאטאלי שבו נחלף "אחדות" ב"פרוד", שהכניס קרע בתוך מהנה העובדים בא", שהשליט את האמביציה המפלגתית על פני האינטרסים הממשית של העבודה, על פני האמת האביקטיבית והסובייקטיבית של נושאי-ה-מאחרי מאורע זה לא ספקו החוכמים הפנימיים וההתנגשיות השונות. האופיניוזה יצאה תמיד מצד המאוחדים. מתוך רצון עקשני להכריע ולהכריח את מתנגדיהם לקבל את גזירת האחדות למרות רצונם ולמרות הכרתם, לא נמנעו מהשתמש בכל האמצעים כדי להשיג את המטרה הנכספת. אולם, תוך כדי "אחדות" והתקפות שהורו ונשנו בלי הספק, נמשש לגמרי הישגה הניוטרלי שבו היו תמיד שתי המפלגות נפגשות בעבודה משותפת, ולמרות ההבדלים הפרינציפאליים שביניהן היו יוצרות חיות מאוחדת, חיות הגנה על העבודה ועל אינטרסי העבודה.

בי בועד וכנסו 5 ביכ האכרים 4-1 ביכ התושבים. אולם האספה תחליטה ברוב גדול כי תבחרנה תהינה כלליות וחמשות'. תוצאות הבחירות הן: 4 אכרים (ביניהם אשה אחת), 4 תושבים (ביניהם אשה אחת) אשכנזים, ותושב אחר מבין החימנים, תועד מרכבי, אימוא, מ-9 חברים וכו' נכנסו ביכ מכל החוגים כמושבת. אלא שלמי הידיעות האחרונות רובם מהאכרים מהפטרנים.

באספה זו קרה גם מקרה של התפרצות בלתי נאה מצד צעירי המושבת. אשה אחת מהנאספות החלה לדבר זירגון וכשהורמה הדיישה שחדר עברית קמה מהמטה ושואן, בני האכרים קפצו ורצו לכבות את האגרות וקמצו אנרוף כלפי המורים. בקשי השתיקו את השאון.

ספרנד, שני הגורמים האמורקנים 28, 39 נתכסלו. החילים משני הגורמים האלה שנשארו בארץ נספחו לגרוד האי. הנקרא מעתה "First Judea" — "הראשון לגרודי יהודה".

לפועלי ארץ-ישראל.

היהדות הרוסית נעקרת ממקומות הישוב, הנושנים, והמוניה עומדים כלם צירותיהם על שכמם ומחכים לפתיחת שערי הארץ, עומדים הם על מרשי הדרכים, מלאי צער ותקוות. אם יפתחו השערים הנוכחים, הרי יגהרו לכאן המונים, המוכנים לכל מיני קרבות. מפני שאין להם מה להפסיד מאחוריהם חרמות, ענווים, פונרומיס, הנה וחלול כבוד בנותיהם ונשיהם. אם השערים לא יפתחו, או לא תהיה להמונים אלה ברירה אחרת, כי אם להשלים עם מצבם ולהפקיר את עצמם לענוי וניהגום. עוד הפעם יתחילו פונרומיס וטבח. שוב יאנסו את בנותיהם ונשיהם, שוב ירדמו נהר-נחלי דם ודראון-עולם. היהדות הרוסית דופקת על שערי הארץ, ומהו המצב מעבר לשערים בארץ ניוסיה? בחוגי המנהלים: חסר אמצעים, העדר איניציטיבה, יסר עבודה, עובדים חיים כל שהם, ובתוך ההמון? בעובי את ארץ-ישראל בתחילת המלחמה היו כאן שתי מפלגות פועלים: הפועל הצעיר ופועלי ציון. ביניהם התקיסה מלחמת-דעות, אולם על שאלות כלליות אפשר היה למצא עוד תשובה כללית:—התקיסה הסתדרות הקלאית מאוחדת של הפועלים, קופת-חולים אחת כללית, עתה אין כל דבר משותף, לפועל הצעיר, משרר-עבודה, שלו ול-אחרות-העבודה. — לשכת העבודה שלה שתי קופת-חולים, שתי הסתדרויות של פועלים הקלאיים, ומלחמה נטושה גם כן שני זרמים של פועלי הרכבת. מדוע כל זה? יש לי הרבה ירידים מימים. שעברו בשרות שתי המפלגות, יחד עבדנו, יחד קדחנו, יחד היינו צפויים לסכנה גם פה וגם בגליפוללי, יחד אהבנו בלי כל חשבונות את הארץ הזאת—את ארצנו! אני אוהב וסוכד את ירדתי הישנים משתי המחנות, וסי הוא שיעור כלכלתי כבד וטרנים שנשארו עומדים על משמרתם כלי הפסק כל הזמן, גם הם עצמם אהבו וכבדו איש את רעהו.

אהבו וכבדו, אולם עכשו אין אחד וכל לדבר אל השני בלי חיוקת שנים. מדוע זה? פעמים אחדות הקשבתי וחורתי והקשבתי לשינויותיהם של שני הצדדים, וירדתי לעומקן של הדבר והשתדלתי להשתחרר מהשקפותי הפרטיות למען אוכל לנשת באפן יותר רחב ואובייקטיבי אל השאלה, ולכסוף באתי לירי מסקנה, כי יש בסיס לעבודה משותפת, ושמוסדות יכולים עוד להוצר. לפני 8 חרשים עשו אמנם נסיון יפה למצא את הבסיס הזה וליצור מוסדות משותפים. אך הנסיון הזה לא הצליח. מדוע? הסיבות העיקריות לאי ההצלחה הן לפי דעתי שלש:

(א) הדיישה יחד בשול המפלגות. המפלגה פועלי ציון שהכניסה אה פהותה וזאת רוחה לתוך ההסתדרות החדשה. אחרות העבודה השלימה נבקל עם הדיישה הזאת (אני סתבון כאן לאלה מפועלי ציון המצאים בארץ, פועלי ציון שסחוף לארץ עוד לא הביעו את רעתם הבחורה בנידון זה, אבל אפשר להיות בטוחים שהם יתחמו לנסיון זה כאל תופעה הבאה להאפיל על הבחירות המפלגתיות, והמכניסה דמורליזציה בתוך שורות המפלגה—הם ינירו כי אי אפשר להקריב את האיכות בשם הכמות). הפועל הצעיר שלא נשאר לו אלא להבטל, התיחס הדיישה זו באפן שלילי מבתחילה. כאורגנום חי לא יכל היה להמכים למות כל

עוד שלא הוכיחו לו שאין זכות לקיומו.

(ב) הסבה השניה לאי הצלחת הנסיון היא בזה, שאחרות העבודה אשר הכריזה על עצמה כמו על אגודת האגודות, לא באה בקשר עם אגודות מקצועיות בחוץ, אלא נכנסה בתוך סניף לברית העולמית. פועלי ציון, אם אתה מתנגד לזכות הקיום של מפלגה, הרי אי-אפשר גם להכנס למפלגה בתוך חלק מסנה.

(ג) הסבה השלישית לאי הצלחה היא, שברגע הנסיון לא נמצא בארץ כחות חדשים ועבודה חדשה. (החילים היו סחוף להעבודה ולחי העבודה). המפלגתיים לא יכלו להפדר'כת-אחת מטהותם המפלגתיות בהיותם מנורים באיי כבבית-בלא במשך 5 שנים רצופות.

מה לעשות עכשו, אחרי אי-ההצלחה הראשונה? קדם כל צריך להבין שבנסיון הראשון שלא הצליח עוד לא נסמרה העבודה, אחרי הנסיון הראשון צריך לבא בהודמנות הראשונה נסיון שני, והודמנות זו הנה באה מפני שגל של חברים מהגרים. עומד על ספתן הארץ, וקנרש שיעורו ל ככחות משותפים.

אחרי שיחות פרטיות שהיו לי במשך החרש האחרון עם אחרים מחברי שתי המפלגות אפשר לפי דעתי להביא אותן לידי הסכמה על היסודות הבאים: המפלגות ממשוכות להתקום, הפועלים (יותר נכון העסלים שאינם מנצלים את עמל אחרים) בוחרים צירים למועצה משותפת. שמה הבחירות תהיה פרופורציונלית. רשמות יוכלים להציג גם המפלגות וגם אגודות שונות אחרות.

המועצה היא בלתי מפלגתית ויצרת מוסדות משותפים:

(א) לשכת-עבודה. (ב) לשכת-מדיעין. (ג) קופת-חולים. (ד) בת-הגויה. (ה) בת-אוכל. (ו) שעורי-ערב. (ז) קופת-הלוואה. המועצה עוררת גם כן בשרות אגודות מקצועיות, מלבד זה יש למועצה הרשות להחליט ולהוציא לפועל דברים ועבודות, שבאו עליהם הסכמת באי-כח כל המפלגות במועצה. בדברים שלא יבאו לידי הסכמה, ההחלטה לא תוצא לפועל עיי המועצה ולא בשמה אלא עיי אותן המפלגות שהסכימו לה. באפן פרללי למועצה נוצרות גם אגודות מקצועיות בלתי מפלגתיות שתתאחדנה אחיכ לאגודת האגודות הבלתי מפלגתיות. מוכן מאליו שהאגודות המקצועיות הקיסות מוכרחות אף הן להנהיג בבלתי מפלגתיות. האגודות המקצועיות תעבדנה בקשר עם המועצה, וזו בקיום כוללים כל התכנית, תכנות פשוטה וכנראה גם בח-קיסא, צריך וק להשתדל להוציאה לפועל, ועדי המפלגות צריכים לבוא לידי הסכמה מחלטה, אם ימצאו לחוץ, אפשר יהיה לשרר ועודה. אחרי זה צריך יהיה לשרר בחירות למועצה, הוזר אני: היהדות עומדת לפני מאורעות חשובים מאד בחדשים אי בשנים הבאים יחתך הגורל להיות או להדל לעם ישראל בארץ ישראל, והמנהיגים אינם מיכנים לעבודה הגדולה, אין להם תכנית, מהג השני, נרדשים על צואים עיי פונרומיס שלא היו רונסתם, אפשר להני נטבחים ממש, עומדים היהודים הרוסים על ספתן הארץ ומתחננים לנת להם להכנס. נחוצה התאמצות מאוחדת של כל העובדים, כל רגע של אחר, לחש יחשב לנו, התאמצו נא עייכ לצאת מתוך מעגל המפלגותיות, נשו נא איך לרעהו בשביל העבודה המשותפת בלב אחים תפוח לרוחה.

עורו לפתר שאלה חשובה עורו להכנס לעומדים על ספתן הארץ הצילו אותם.

יוסף מרומפלדור.

מאת הוועד המרכזי.

ביום הששי בערב, אור לביח כסלו, תפתח בני ועידת הצירים של מפלגת "הפועל הצעיר" בא"י, סדר היום:

(א) דריח מעבודת המפלגה במשך השנה;